ICONOGRAPHIA
SIVE
D. ANTONIVS PATAVINVS
IMAGINIBVS ILLVSTRATVS

AVCTORE

PETRO IACOBO FALCONIO

E SOCIETATE IESV.

VITTORIO EMANUELE BIBLIOTECA IN ROMA

ROMÆ, Typis Hæredum Franciſci Corbelletti. 1648.

SVPERIORVM PERMISSV.

EMINENT.^MO ET REVEREND.^MO PRINCIPI

CIRIACO S. R. E. CARD. ROCCIO.

ANDREAS LAMPIETTVS FOEL.

C*VM VRBANVS, fratris tui filius, Eminen. Princeps, D. Antonij Patauini laudes, à quo valetudini olim in vrbe Ferrarienſi è graui periculoſoq; morbo fuerat reſtitutus, ad ornatiſſimam Purpuratorum Principum, & frequentem Seraphici Ordinis coronam, euulgare voluerit, eaſdem precibus impetratas, typorum luce donandas curaui.*

Neque vero ambigendum admodum mihi fuit, cuinam potiſſimum id laudis præconium dedicarem; tua enim Ferrarienſis Legatio, ſumma pro dignitate, geſta, iure quodam ſuo idem præripuit ſibi E. P. cuius nimirum pietate, & nuncupato voto exoratus Antonius, laboranti ſalutem puero impertiuit, & hodiernæ laudationi opportunitatem obtulit. Accipe igitur debitum tibi, qualecunque hoc munuſculum, quod tuis repente grandeſcens in manibus, largitorem tenuem, incremento non leui beatiorem efficiet. Vale.

CARMEN.

PInge triumphales cęleſtis Ephebe figuras,
Spiret vbi flãmas extincti Herois imago,
Lyſia quẽ cunis, Patauinaq; terra ſepulchro
Cõdidit, & patriũ ſedes dedit hoſpita nomẽ.
Lumina virtutũ primis oriãtur ab vmbris,
Pictaque perpetuos referant miracula ſoles.
Pande figuratum cæleſtis Ephebe volumen:
Gregorius leget, & ſtellata in ſede locatum
Seraphicum Heroem Diuorum in templa reponet.
Luſiadûm ſoboles, Patauique Antonius hoſpes
Occidit, Eridani vitream tumulatus ad vrnam:
Triſtior Heſperidum fluuius regnator aquarum,
Populea mœſtos vmbratus fronde capillos,
Non Phaethontæi vigilata inſomnia caſus
Plorat; at extinctam Troiani Antenoris vrbem;
Dum lucem Adriacis Antonius obruit vndis.

Solis inoccidui quamquam tu filius, amni
Mortales cineres, vita fugiente, relinquis,
Et conflagrantem radijs fœlicibus orbem;
Regnatricem animam, quam cælo flamma curulis
Inuehit, æternos inter iactantior ignes,
Regia ſolis habet; demiſſos Gloria faſces
Porrigit, & meritos virtus decernit honores.
Illa manum ſceptro decorat, crineſque corona
Impedit, atque artus palmata cyclade veſtit.
Pro cinere informis tunicæ, radiare videres,
Non laruatam auro, aut ignem ſimulante pyropo,
Vndique ſed viuo prætextam ſydere pallam,
Baccatam gemmis oculorum, & grandine frontis.
Pro cinctu laterum, tunicæ qui comprimit vndam,
Aurea zona riget: roſeis innoxia labris
Lambit gemma latus, morſuque adſtringit amico,
Quod prius heù duris lacerabant cingula nodis.
Talis inardeſcens pretioſis ignibus Heros,
Cælicolûm ingreſſus media inter millia Regum,
Grande pauimentum ſtellato ſyrmate verrit.
  Aligerûm Princeps Michael, regnique dynaſta,
Cui data Seraphicæ iuſtiſſima cura cohortis,
Ductorem radijs poſtquam penetrauit acutis,
Stygmata geſtantem, atq; incendia ſacra vomentem:
Luſiadem Heroem Superûm ſtipante corona
Ducit ad æternum Solem, Solemque ſedentem
Luminis in ſolio denſa inter ſydera Diuûm.

Quis decor Antoni capiti? quæ fulgura fronti?
Quæ Charites fulſere oculis? quæ gloria labris,
Mellificaſtis vbi diuinum nectar amores?
Sola Deus merces, & amabile nectar amanti eſt,
Aſpectum retegens, quo gloria diues inundat
Amne voluptatis: fœlix vbi mergitur Heros,
Ambroſia in media, vitæque beatur in vndis.
Cælicolæ intereà feſtæ ſolemnia pompæ
Plauſibus ingeminant, totaque Antonius aula
Perſonat, ac lætis reſponſant vocibus aſtra.
Nec minor è terris ferit aurea ſydera plauſus,
Luſiadæ Galli, Auſonij, Adriacique profundi
Rectores Veneti, votorum ardentibus armis
Aſtra petunt certatim, Antoni debita poſcunt
Præmia virtuti, templumque, aramque ſepulchro.
Vnanimes Michael voces, & vota precantum
Talibus accendit flammis. Rex maxime Regum
Redde, ait, Europæ populis templiſque colendum,
Qui colitur templo ætherio. Quem reddidit aſtris
Virtus, redde aris terrarum. Sydera, vitæ
Quem memori ſcripſere libro, ne obliuia mortis
Longa, premant. Gemitum, fœlix auditor ab aſtris
Orantum accipiat, reddatque beatior auctam
Muneribus vocem, & cæli commercia terris;
E tenebris, cælata diu clariſſimà virtus
Emicet; hanc repetit, peregrina modeſtia lucem,
Quæ latebras olim tenuit, virtutis Aſylum.

Hoc ſibi Seraphicus, terris qui militat Ordo,
Corripiens gelidum flammis victricibus orbem,
Qui Minor, ingenti virtute triumphat Auernum,
Flagitat hoc tantum decus, optatumque triumphum
Tarpeio in templo. Hanc omnis reſpublica Diuûm
Regnantum, & quæ terrenis exercita caſtris,
Poſtulat, æternam, Diuorum præmia, laurum.
Quin mea, Chriſtiadũ, quibus arma inuicta triũphãt.
Iura patrocinij, votis communibus adde.
Antoni, palmis victricibus, inſere palmam.
Da, Vaticanis veniat fœlicior hortis,
Atque triumphales Tyberis floreſcat ad vndas,
Quæ modo ſtellati Eridani clareſcit ad ignes.
Conſita Diuorum palmis ſic Martia tellus
Germina virtutum gremio palmaria fundet,
Vmbrabitque nouis cæli viridaria lauris.
Lætior his votis, votorum fomes, & ardor,
Annuit Omnipotens, cui Vaticana Sabæo
Thure vaporantur, Diuûmque altaria fumant.
Vltima virtuti quæ præmia poſcitis (inquit)
Gregorius dabit in terris; Capitolia faſtis
Partheniæ Matris, Diuûmque aſſueta triumphis
Heroem templo accipient. Antonius aris
Vota recognoſcens, donis opulenta remittet,
Ac deſiderijs languentibus ingeret ignes.
Sed modò cuſtodes regnorum iuſſa faceſſant
Aligeri, & qui Luſiadæ præfectus alumno,
Gre-

Gregorium doceant, rerumq; arcana retexant.
Gregoriana petant, precibuſq; oracula vincant
Regum oratores ſuperi, quorum vrbibus Heros
Virtutum flores, maturaq; poma reliquit.
Imperium properans Michael, illuminat aures
Cælicolûm, quibus inuicti cuſtodia Regni
Luſiadûm, Adriaci ſceptri, Gallæq; coronæ:
Plumarum extemplo diuerberat Iride nubes,
Subiectaſq; vrbes, notaſq; illapſus in aulas,
Regem quiſq; ſuum Zephyris cæleſtibus afflat.
Aliger interea Pataui reuolauit ab vrbe
Ætheriam in ſedem, primis, qui præfuit annis
Excubitor, vitæq; libro, cæleſtis Apelles,
Antoni ſtudia, & mores deſcripſerat auro.
Nam Deus hanc Genijs dedit excubitoribus artem,
Pingendi mores hominum, vitæq; labores.
Fulgura virtutum libri vitalis in albo,
Solis inardeſcunt auro, ſtelliſq; liquatis.
Mortis at in libro nigrantes concolor vmbras,
Pictor Auernalis fumo, & caligine adumbrat;
Ignem addens operi, triſteſq; in fronte cometas.
Antoni cuſtos legit immortale volumen,
Cælicolûm plaudente choro, quod præpete penna
Septenos celer, ac terdenos pinxerat annos:
Ex quo Luſiacus puer è luſtralibus vndis
Lacteus, & puris vincens candoribus Alpes
Emerſit, nigram donec deſcendit in vrnam.

Nulla characterum ſpecies, aut linea mortis
Vitæ inarata libro legitur, ſed viua figuris
Omnia, & æternis animata coloribus ardent.
Extima gemmatis radiant velamina flammis,
Intimaq; argento lenteſcit pagina molli;
Namq; infuſa Fides album dedit alba colorem,
Nuptaq; Virginitas, pueroq; viroq; niualem,
Addidit alborem libro, chartiſq; nitorem.
Pictori æthério, virides Spes viua ſmaragdos
Contriuit. liquidoſq; Charis diuina pyropos
Sanguine concretos, optatæ cædis amore
Miſcuit ignitoq; cruenti funeris oſtro.
Talis erat libro vitæ, variata colorum
Scena, coloratæ ſed qualis imaginis ordo,
Miratur Superûm chorus, ardeſcitq; tuendo,
Luce repercuſſa, vitaq; animante figuras.
Namq; videbatur primis maturus ab annis
Hernandus puer in templo, fæcunda ſacrare
Lilia virtutum, diuinæ vota parenti.
Indè voluptatum Syrenibus, ocyor aures
Obſtruere, & patriam fugiens, & dulcia dona
Vrbis Vlyſſææ, quæ retia tendit alumno,
Delicijs inimica ſuis, ac diuite gaza.
Hinc Auguſtini canis tentoria velis
Hernandum accipiunt, cæleſtia ſigna ſequentem.
At poſtquam Heroum victricia corpora vidit,
Quos Miramolinus vitali cæde peremit,

Sera-

Seraphici flores horti, primaſq; coronas:
Nomine mutato, tunicaq; Antonius alba
Pallentem in cinerem, ſacræ quæ ſemina flammæ
Concipit! exanguem videas igneſcere vultum,
Spem florere genis, niueæque roſaria fronti.
Vſque adeò flagrat, vt roſea ferrugine cædis,
Purpureamque Tyrum, & ſuccos mutaret Iberos!
Ocyor in Libyam pretioſi funeris emptor
Nauigat: Oceanus membris languentibus ægrum
Reſpuit, ingrata iuſſum conſidere terra.
Ille autem aduerſis iterum dare vela procellis
Audet, & infido cœli ſpem credere ponto.
Æmula tempeſtas fugientia fata ſequutum,
Trinacrias curſu Libyco deuoluit ad vndas,
Portantem Siculis maiora incendia flammis:
Hinc mare Tyrrhenum Zephyris fœlicibus æger,
Traijcit, Æmiliæque ſacras concedit ad vmbras.
Clarior obſcuri nemoris fulgebat imago,
Et picturato vernabat Eremus in auro.
Syluicola hìc vepres inter, denſaſque cupreſſos,
Non Libycas inter lauros, palmaſque fugaces,
Ducere vitales obitus, morteſque beatas,
Cernitur, exanguis viridique ſepultus in antro:
Pocula cui ſitis, & conuiuia plena coronat
Longa fames, ſolumque Deum, ſaturatur, amando.
Ardentes cum ſole preces, ſine ſole fouebat
Frigida nox, centumque faces addebat Olympus,

Nec Miramolini ferrum furiale coruſcat:
Arma cruenta rotat, tortaſque in membra catenas
Cædis amor ſitiens, dulciſque tyrannus amantum,
Mitior ille quidem, ſed longi funeris author.
Num vacuo merces operi? num laurea votis
Eripiatur? Amor decernit præmia votis,
Semina quæ fuerant operum, ſi fata dediſſent.
 Cernitur, hæc inter, terris incognita virtus
Vmbris clara ſuis, primiſque magiſtra lycæis,
Non audituris Sapientia tradita ſyluis
Suſpicitur ſuperis, tacitas mirantibus vmbras:
Donec inundaret facundo gurgite campos,
Carceribus ruptis templorum, & mœnibus vrbis,
Doctrina ſuperante Alpes, monteſque Pyrenes.
 Hæc dum Cælicolûm primis miranda videntur
Culmina virtutum, ſacer in præcordia ſerpit
Ambitus, inuidiamque piam comitantur amores.
Antoni ſimiles, quam vellent orbe ſub imo
Empta ſibi exilio, duriſque laboribus aſtra
Dedecorum pretio, & longis venalia pœnis!
 Interea Michael ſic interpellat ouantem
Pictorem libri Aligerum: Fuge præpete penna
Nuncius in terras, Vaticanoque parenti
Gregorio hæc mandata refer. Dominator Olympi
Sydereum in templum Patauinum Heroa receptum
Imperat in terris recipi. Hunc ſuffragia Diuûm,
Vota hominum, teſtes altæ virtutis honores,

Poſthuma prodigia, & regnantem dona ſepulchri
Plurima teſtantur, templiquè tributa repoſcunt.
Dixerat, auditorque auidus iucunda faceſſit
Imperia: attollens manibus fatale volumen
Carpit iter pennis. Stellata volumina cæli
Æternis inſcripta notis, & ſydere puro,
Mirantur volucres pretioſi codicis ignes.
Qualia palleſcunt orto funalia Sole,
Fumiferæque dolent illuſtria funera flammæ.
Pallida ſic tantis extincta nitoribus aſtra
Deficiunt, lumenque libri palmare triumphat.
Qua volat ætherius pictor, pictumque volumen
Diffugiunt pauidæ, rupto velut ordine, nubes.
Iamque per illuſas nebulas noctemque fugacem
Ima petit, ſedes vbi Spoletana ſuperbit
Hoſpite Gregorio, Comitum de ſtirpe thiaris
Pontificum vndenis clara, ſubit Aliger aulam
Principis, inuadens tenebras denſo agmine lucis.
Protinus obſtupuit ſomnus, quo clauiger Atlas
Impoſitas terræ curas, cælique leuabat.
Dulcior inde tonat poſt fulgura nuntius Ales.
Omnipotens genitor, cui ſceptra vicaria geſtas,
Hæc iubet, & iuſſis addit pernicibus alas.
Seraphicum Heroem cæleſtibus intulit aulis
Relligio Superûm: terreſtribus inclyta virtus
Iudice Gregorio templis accepta colatur.
Illum regnantem cælo ſuffragia Diuûm,

Vota

Vota hominum , teſtes altæ virtutis honores,
Poſthuma prodigia, & pendentia dona ſepulchro
Plurima teſtantur, templique tributa repoſcunt.
Explorata magis ſi vis oracula: librum hunc
Aſpicias. (Aperit librum, quem fibula mordet
Aurea, gemmatoque tegit velamine formas)
Lyſius orator, quem pagina picta tonantem
Exprimit, & ſacris torquentem fulmina linguis,
Cernis, vt arrectas alienis vocibus aures
Perſonat, eloquioque Italo, mirabile dictu,
Innumeras, linguis varias, & nomine gentes,
Edocet, Illyricos, Graios, belloque feroces
Germanos, Gallos, Italos, forteſque Britannos,
Et quos A ſonijs tranſmiſit Iberia caſtris,
Sacra Palæſtinæ telluris ad arma vocatos.
Te quoque purpureis permixtum regibus alba
Conſpicis in trabea, atq. humerali murice, pictum?
Dum teſtamenti, vox irreuocabilis, arcam,
Vox tua Luſiadem ſpirantem adiudicat aris:
Nec modò adorandam terris, precibuſque vocandam
Inducis templo, noua dum miracula vincunt
Iſacidûm veterem, peregrinam in montibus Arcam,
Arida ſuſpenſas, ducentem caſtra per vndas,
Ambroſiam cæli, florentia germina virgæ
Iactantem, & ſcriptas diuino pollice leges,
Dagonem lacerum, atque hoſtilia caſtra prementem?
Luſitana etenim veteris miracula famæ
Clarior

Clarior arca refert; nam Virginitate virentem
Florem habet, & legis deſcriptum in corde volumen,
Lacteolumque Deum, & diuini nectaris vrnam.
Huius ad aſpectum, ſtabulis excluſus ad auras
Aſpicis, vt quadrupes, poſt tertia lumina ſolis,
Aduolat eſuriens, Maieſtatemque latentem
Fruge laborata, clauſo veneratur in auro,
Dum ſegetem oblatam, & cerealia munera temnit:
Sic victricem arcam, decuſſo vertice ſupplex.
Hæreſis, infœlix Dagon, cui colla reuulſa,
Deciduæque manus, truncuſque relictus, adorat.
Volue triumphales cæleſtis alumne figuras.
Gregorius rogitat, reuolutaque pagina fulget.
Lumina, quæ vultus? quæ ſacra tonitrua vocis
Terrificant aures? oculis quos exprimit imbres
Igneus orator? Dum cælum nubibus horret,
Fulguribus vibrat, flammiſque tonantibus ardet;
Et circumfuſum ſuperimminet agmen aquarum.
Fœderis arca recens, cui non Iordanis aquoſum
Diuidit Imperium, ſed ruptis nubibus amnes,
Vndique inundantes, ſuſpendit in aere nymbos;
Et pauidas populorum vndas defendit ab vndis;
Arida nec pluuijs tinguntur corpora guttis,
Sed pluuijs oculis, quorum imbribus ora rigantur.

Lacteus, infundit cæleſtia flumina labris;
Flexanimum eloquium, doctrinarumque fluenta
Ingerit, ac veteris nodoſa volumina legis,
Enodata puer, donis ingentibus addit.
Vt Luſitana Sapientia ſedit in arca,
Europæ docuit populos, vrbeſque magiſtras
Galliæ, & Auſoniæ primis audita lycæis
Præfuit, vnde trahens diuina Scientia fontes,
Seraphicum prima campum eluuione rigauit.
Volue figuratos cæleſtis alumne triumphos.
Vicenos illic, binoſque orantis ab ore
Feruere, ſuſpenſos mentita in veſte latrones
Cernere erat, manibuſque pijs conuellere cælum,
Pectora tundentes, & fletibus ora rigantes,
Ante Sacerdotem dum furta cruenta piarent.
Aliger addiderat media inter funera pictor
Clamantem in templo Patauí, digitoque notantem
Turpis auaritiæ monſtrum, ſine corde cadauer;
Cor etenim raptum fibris fumabat in arca,
Theſauri comes, & cuſtos, dum corde reuulſus
Infœlix animus rabiem ſaturaret Auerni.
Proxima ſanguineis horrebat faucibus hydra,
Ac ſeptemgeminis occludens anguibus aures
Hæreſis algebat; ſed ſacrum Antonius ignem
Ventilat in fluctus, gelidi maris ardet imago
Aurea, & argento ferueſcunt æquora cano.
Namque audituri vitreis è ſedibus vndant

Ceru-

Cerulei fratres, ſummo capita ardua piſces
Attollunt pelago, caua litora mole minores,
Maioreſque tenent, vada proxima, grandia Cete
Eminùs accedunt, altiſque in fluctibus adſtant.
Lyſius Adriacas reſonans orator ad vndas
Alloquitur Nerei mutum pecus; icta loquentem
Hæreſis horreſcit, monſtroque cadente reſurgit
Candida Relligio, nigris erepta ſepulchris.
Volue triumphales cæleſtis alumne figuras.
Fila cruenta comæ, quam coniugis abſtulit ira
Fœmineo capiti, & luctus miſeratus amaros,
Temporibus decus, & crinale Antonius aurum
Reddit, vt irato ſacra vincula nectat amori.
Illinc, & vitreum cratera, in fragmina mille
Deciduum è manibus, diuina glutinat arte
Dextera Luſiadæ. Hinc nato qui calce parentem
Perculit, abſciſſam crudeli vulnere plantam
Integrat. Infantem lymphis feruentis aheni,
Dum volat in templum, genitrix malcſana relinquit:
Iamque redux, prenſantem vndas, æſtuſque ſecantem
Innocuis manibus puerum, intermortua mater
Eripit, Antoni auſpicijs rediuiua ſecundis.
Volue figuratos cæleſtis alumne triumphos.
Immeritum hic videas ad funera dira parentem

Filius extemplò Pataui præſagus in vrbe,
Dum ſonat eloquio, medijs in vocibus hæret;
Vrbis Vlyſſææ denſa inter te'a, ſecureſque
Improuiſus adeſt; ſummo diſcrimine lethi
Eripit innocuum patrem, teſtemque ſepultum
Euocat è tumulo; prorumpit cæde cruentus
Non dubia inſontem teſtatus voce parentem
Antoni, & recidit, perfunctus munere, in vrnam.
Inde oculos fugiens, patriamque Antonius vrbem,
In Pataui templo, poſt alta ſilentia, fatur
Ereptum letho patrem, teſtemque ſepulchro.
Volue triumphales poſt funera læta figuras.
Corpora languentum ſena atque octona videntur,
Ire ſalutatum Pataui vitale ſepulchrum;
Inde referre gradus, fæcundaque gaudia donis.
Parte alia ſenos oculorum lumine caſſos
Cæca fides ducit Patauini ſolis ad vrnam.
Sydera clareſcunt fronti, ſcenamque colorum
Clara dies aperit. Sua nunc ſuſpiria capti
Auribus audiri poſcunt. Antonius audit
Mutorum gemitus, ſurdiſque auditur, ab aſtris
Dona optata ferens. Et vos audiſtis ab vmbris
Bina ſepulchrali ſopita cadauera ſomno
Vitale imperium linguæ, quam nulla vetuſtas
Exedet, ò cineres inter, clariſſime Phœnix!
Claude figuratum cæleſtis alumne volumen.
Hæc legiſſe ſatis; nam poſthuma ſigna, beatæ

Nun-

Nuncia virtutis, Diuis altaria ponunt.
Vix ea. Cum ſubeunt nitidis conclauia pennis
Tres oratores Superi, qui regna tuentur
Gallica, Luſiacum ſceptrum, Adriacamq; Coronam.
Regnorum, & Regum cauſas concordibus orant
Mentibus. Æthereis diſcordia nulla Dynaſtis.
Gallicus orator, cui lactea colla rigantur
Crinibus vndoſis, veſtiſque argentea circum
Funditur, & niueis albeſcunt crura cothurnis,
Talibus ambroſias inſpirat vocibus auras.
Chriſtiadûm Regum, & Romanæ prima parentis
Filia, Romuleique Patris fidiſſima cultrix
Gallia, præpetibus tua me ſacra limina pennis
Appetere optauit, regnique exponere curas.
Hæc regnatricem, flammis magis omnibus, vna
Cura coquit, ſacra redimitam cernere lauro
Antoni frontem, regni, regumque leuamen
Gallorum; vnde ſolo iacet, æternumque iacebit
Hæreſis, hydra cadens, vt Lyſia fulmina ſenſit,
Dum Tranſalpinis populis horrenda tonarent.
Tum Luſitani cui ſtat cuſtodia regni
Suſcipit orator. Pater ò ter maxime, votis
Flectere Luſiadûm Regum. Tibi concidit omnis
Lyſia, ſuppliciterque parens auguſta precatur:
Da Pater, accumules ſacris altaria ...

Pignore quæ rapto ternos in funere ſoles
Exanimata trahet, donec lætiſſima natum
Accipiet reducem fraterno munere, ab vmbris.
Te rogat Alphonſi pietas, te regia coniux:
Luſitanorum germen de ceſpite regum,
Te ſoboles peritura, olim rapienda ſepulchro
Antoni manibus. Regno clariſſima Ibero
Te Legionenſi genitrix redimita coronâ,
Antoni accipiens rediuiuam munere prolem,
Virgineis quæ mixta choris regnabat in aſtris:
Rurſus, & amittens reuocatam in ſydera prolem;
Æternum breuibus donis hunc poſcit honorem,
Diuus, vt Heſperijs Antonius inſonet aris.
Tunc Antenoreæ fidiſſimus Aliger vrbis,
Qui ſalis Adriaci, & Venetorum ſceptra tuetur,
Incipit. O qui terrenis cæleſtia iungis
Imperia, & nutu nigrantia regna coerces,
Accipe Reginæ Adriacæ ſuſpiria pronis
Auribus, & ſacros Patauini præſulis ignes.
Seraphicus veniat Venetis altaribus hæres,
Claſſibus Adriacis rector, Martiſque leuamen.
Hic Antenoreis etenim, populiſque Latinis
Grande patrocinium feret, & quam plurima terris
Prodigia, euoluenda olim voluentibus annis.
Poſt Ezelini crudelia fata tyranni,
Antoni auſpicijs, auraque afflante ſecunda,
Ad maris Adriaci Reginam, regius amnis

Eridanus refluet, Patauique tributa reuoluet.
Quid vacuos memorem tumulos, vitæq;triumphos?
Quid puerum exanimem, qui vortice raptus aquoſo
Redditur Antoni precibus, lachrymiſque parentum?
Quid puteo merſum, & votiua fruge redemptum?
At fugite ò pueri, vacuo qui luditis alueo,
Dum fluuium ſata læta bibunt? Ah refluus amnis,
Improuiſus agens ripis reſonantibus vndas,
Occupat ignaros, denoſque vndante ſepulchro
Inuoluit, cælum rapiens terramque ſepultis.
Tu vero Antoni, teneri quondam agminis vnum,
Quem dederas patri ſterili, exoratus ademptum
Reſtitues, merſoſque nouem cum fœnore reddes.
Tu quoque Luſiacis diues Ferraria donis,
Dum Romana tuas librato examine lances
Regia ſuſpendet fœlicibus vnguibus Ales,
Vndare auriferas campis mirabere fruges,
Purpureaſque tuis gemmare in vitibus vuas.
Romuleæ gemmam vitis, vitamque parentis,
Vrbanum hic puerum, luctantem in morte videbis,
Sidonias inter cinerem palleſcere flammas.
Verum Antenorea viuens Antonius vrna,
Franciſci ſpolijs victorem, & mortis onuſtum,
Dulcia languenti referet ſolatia matri.

Vnam è Principibus, queis Vaticana recumbit
In ſeptemdenis, moles fundata columnis!
Te quondam inuidia tanti ſplendoris aduſta
Frigida mors, pede fatali quo cuncta labaſcunt,
Inuadet, rapidoque impellet calce, ſubibit
Luſiades Atlas, colloque humeroque, labantem
Fulciet. Æterno reſonabunt carmine laudes;
Funeris Antoni domitor, columenque Columnæ,
O Vaticanæ firmiſſima gloria ſedis!

Talia fatidico dum nuncius ore moueret,
Gregorius reſona reſpondet imagine laudes,
Seraphicum primis procerem cum deſtinat aris:
O Vaticanæ firmiſſima gloria ſedis
Antoni, è Diuûm ſolijs deſcende precantum
In vota,& faciles affer mortalibus aures.
Te ſupplex Oriens, ſupplex Occaſus adoret,
Atque Aquilo, atq; Auſter ſpirabile nomen ad aras
Antoni referant. Antoni nomen ad aras
Quattuor vnanimi reſpirant murmure venti,
Atque Oratores reduces ad ſidera tollunt.
Diuorum in templo, Antoni placabile nomen
Dum reſonat, dulci reſponſat imagine cælum,
Et Superûm cantu ſtellantia templa reſultant.

LAVS DEO.